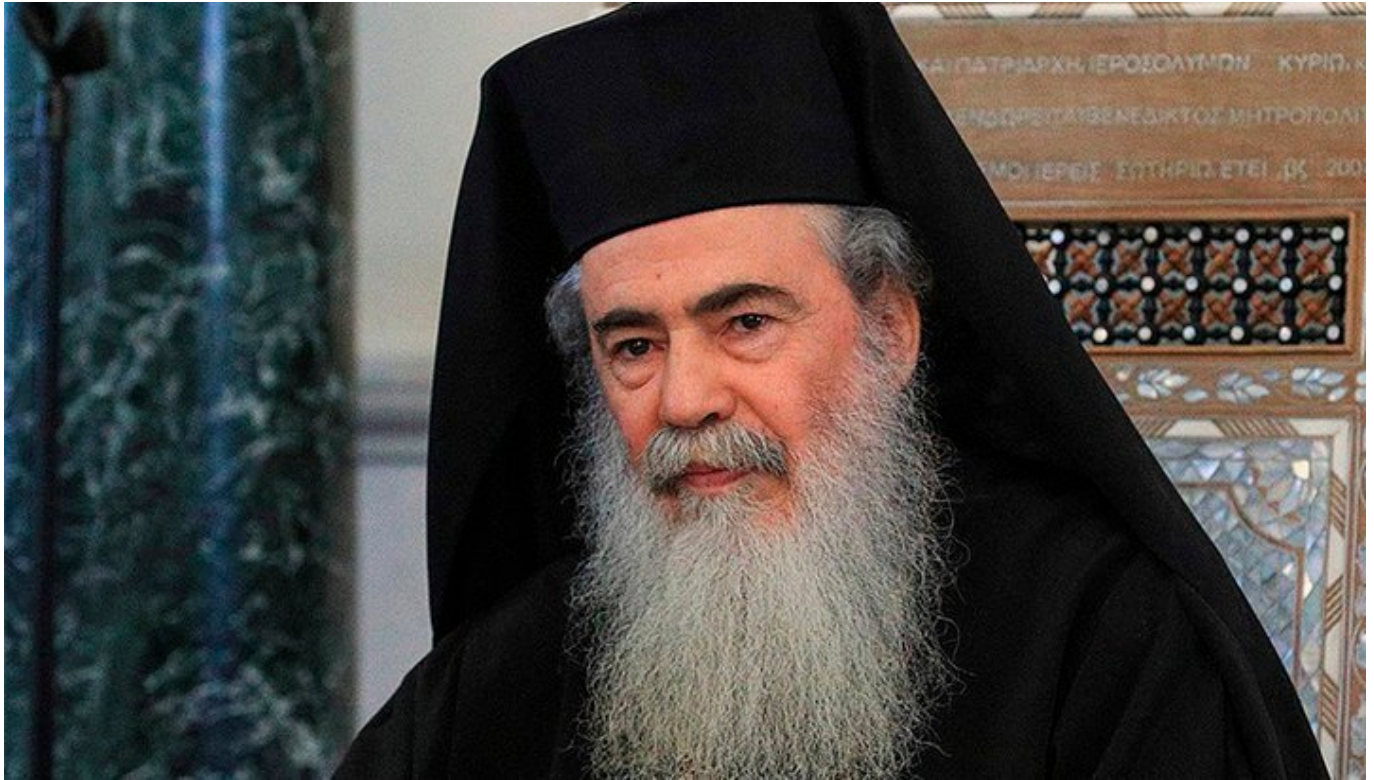

Ο Ιεροσολύμων Θεόφιλος για τον μακαριστό Πατριάρχη Γεωργίας Ηλία: Σύμβολο ενότητας και πρότυπο καλού ποιμένος

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Σε συλλυπητήριο Γράμμα του προς την Ορθόδοξη Εκκλησία της Γεωργίας ο [Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ΄](#) κάνει ιδιαίτερη μνεία στην πνευματική ακτινοβολία και την παρακαταθήκη του μακαριστού [Πατριάρχη κυρού Ηλία](#) ο οποίος [εκοιμήθη εν Κυρίω το βράδυ της Τρίτης, 17 Μαρτίου 2026, σε ηλικία 93 ετών.](#)

Απευθυνόμενος προς τον Τοποτηρητή του Πατριαρχικού Θρόνου, Μητροπολίτη Σενάκι και Τσχορότσκου κ. Σιό, ο Μακαριώτατος εκφράζει βαθύτατα συλλυπητήρια προς το πλήρωμα της αδελφής Αποστολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας της Γεωργίας.

Ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων σκιαγραφεί την προσωπικότητα του εκλιπόντος, τονίζοντας ότι ήταν άνδρας «πίστεως, ἀρετῆς, λογιότητος καὶ ἀκλινοῦς ἐν Χριστῷ μαρτυρίας». Υπογραμμίζει ακόμη ότι, αν και η Εκκλησία «πενθοῦσα μὲν

άνθρωπινως, χαίρουσα δέ πνευματικῶς, ἐν τῇ ἐλπίδι τῆς Ἀναστάσεως», παραπέμποντας στον αποστολικό λόγο: «εἴτε γὰρ ζῶμεν, εἴτε ἀποθνήσκομεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν» (Ρωμ. 14,8).

Ιδιαίτερη μνεία γίνεται στην ποιμαντική διακονία του μακαριστοῦ Πατριάρχῃ, ο οποίος χαρακτηρίζεται «πιστὸς οἰκονόμος τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ (πρβλ. Α΄ Κορ. 4,1) καὶ κατέστη σύμβολον ἐνότητος τοῦ Ἔθνους Αὐτοῦ». Ὅπως σημειώνεται χαρακτηριστικά, υπηρέτησε το ποίμνιό του «μετὰ σοφίας, πραότητος καὶ πατρικῆς μερίμνης, γενόμενος τύπος ποιμένος», σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου: «ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθεισιν ὑπὲρ τῶν προβάτων» (Ιω. 10,11).

Αναφερόμενος στο τέλος της επίγειας πορείας του, ο Πατριάρχης κ.κ. Θεόφιλος σημειώνει ὅτι ο εκλιπὼν «έτελεύτησεν «ἐν γήρει καλῶ, πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν» (Γεν. 25,8), ἐκλήθη δέ ὑπὸ τοῦ Κυρίου εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, ἔνθα ἀναμένει αὐτόν «ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει ὁ Κύριος οὐ μόνον αὐτῷ ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἀγαπηκόσι Αὐτόν» (Τιμ. Β΄. 4,8).

Παράλληλα, διαβεβαιώνει ὅτι ἡ Σιωνίτιδα Ἐκκλησία «συμπαρίσταται ἀδελφικῶς καὶ προσευχητικῶς», δεόμενη προς τον Θεό τῆς ειρήνης «ὅπως ἐνισχύῃ ὑμᾶς καὶ παραμυθῇ τὰς καρδίας πάντων».

Επισημαίνει δε ὅτι, λόγω των συνθηκῶν πολέμου στη Μέση Ανατολή, δεν εἶναι δυνατή ἡ προσωπική παρουσία του στην Εξόδιο Ακολουθία καὶ γι' αὐτό τον λόγο ενημερώνει ὅτι θα τον εκπροσωπήσει ο Πατριαρχικός Επίτροπος στην Κωνσταντινούπολη, Αρχιεπίσκοπος Ανθηδώνος κ. Νεκτάριος.

Καταλήγοντας, ο Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἐπαναλαμβάνει τα εγκάρδια συλλυπητήρια προς τον Τοποτηρητή, τὴν Ἱερά Σύνοδο καὶ σύνολο του πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας με ἀσπασμό εκ του Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου.

Αναλυτικὸ το συλλυπητήριο Γράμμα του Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου αναφέρει:

Τῷ Ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Σενάκι καὶ Τσχορότσκου κ. Σιῶ, Τοποτηρητῇ Πατριαρχείου Γεωργίας, ἀδελφῶ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῶ καὶ συλλειτουργῶ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος, ἀσπασμόν ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Διὰ τῶν Πατριαρχικῶν Ἡμῶν Γραμμάτων τούτων συλλυπούμεθα βαθύτατα τὴν ἀδελφὴν Ἀποστολικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Γεωργίας ἐπὶ τῇ ἐκδημίᾳ πρὸς Κύριον τοῦ μακαριστοῦ Ποιμενάρχου Αὐτῆς κυροῦ Ἡλίου τοῦ Β΄, ἀνδρὸς πίστεως, ἀρετῆς, λογιότητος καὶ ἀκλινοῦς ἐν Χριστῷ μαρτυρίας.

Ἡ Ἐκκλησία, πενθοῦσα μὲν ἀνθρωπίνως, χαίρουσα δέ πνευματικῶς, ἐν τῇ ἐλπίδι

τῆς Ἀναστάσεως, καθὼς ὁ Ἀπόστολος διαβεβαιοί λέγων «εἴτε γὰρ ζῶμεν, εἴτε ἀποθνήσκομεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν» (Ρωμ. 14,8), καὶ ὅτι «οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν... ἵνα μὴ λυπησθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα» (Α΄ Θεσσ. 4,13).

Ὁ μεταστάς πρὸς Κύριον ἀγαπητὸς ἀδελφὸς Ἡμῶν ὑπῆρξε πιστὸς οἰκονόμος τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ (πρβλ. Α΄ Κορ. 4,1) καὶ κατέστη σύμβολον ἐνότητος τοῦ Ἔθνους Αὐτοῦ. Διακόνησε τὸ ἐμπιστευθέν Αὐτῷ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας μετὰ σοφίας, πραότητος καὶ πατρικῆς μερίμνης, γενόμενος τύπος ποιμένος κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου λέγοντος: «ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων» (Ιω. 10,11).

Μετά καρτερίας ἐτελεύτησεν «ἐν γῆρει καλῷ, πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν» (Γεν. 25,8), ἐκλήθη δέ ὑπὸ τοῦ Κυρίου εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, ἔνθα ἀναμένει αὐτόν «ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει ὁ Κύριος οὐ μόνον αὐτῷ ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἀγαπηκόσι Αὐτόν» (Τιμ. Β΄. 4,8).

Ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ, Σιών ἡ Ἁγία, ἡ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, συμπαρίσταται ἀδελφικῶς καὶ προσευχητικῶς πρὸς τὴν ὑμετέραν ἱερότητα καὶ ἅπαν τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας, δεομένη τοῦ Θεοῦ τῆς εἰρήνης, «τοῦ διδόντος εἰρήνην τοῖς πόρρω καὶ τοῖς ἐγγύς» (Ησ. 57,19· Ἐφ. 2,17), ὅπως ἐνισχύῃ ὑμᾶς καὶ παραμυθῇ τὰς καρδίας πάντων.

Ἡμεῖς μὴ δυνάμενοι παραστῆναι προσωπικῶς, ἔνεκα τῆς ὑφισταμένης πολεμικῆς κρίσεως εἰς τὴν περιοχὴν ἡμῶν, ἀποστέλλομεν ἐκπρόσωπον τὸν ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀνθηδώνος κ. Νεκτάριον, Πατριαρχικόν Ἡμῶν Ἐπίτροπον εἰς Κωνσταντινούπολην.

Ἐφ' οἷς, συλλυπούμενοι βαθέως τῇ ὑμετέρᾳ ἱερότητι, τοῖς τιμίαις μέλεσι τῆς Ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου καὶ παντὶ τῷ εὐσεβεῖ πληρώματι τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας, ἀσπαζόμεθα αὐτὴν ἀπὸ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου φιλήματι ἀγίῳ καὶ διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ βκστ' Μαρτίου β΄.

Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

Επισημάνσεις

Άρθρο Πρωτ.
109

Τῷ Ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Ἐννάκης καὶ Γεωργίου κ. Σπ. Τοποτηριτῆ Πατριαρχεῖου Γεωργίας, ἀδελφῷ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς Ἡμεῶν Μετρώσεως, ἀποσταμῶν ἴστων ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Αὐτῶν Πατριαρχικῶν Ἡμεῶν Γραμμάτων τούτων συλλυπητικῶς βαρῦτα τὴν ἀδελφὴν Ἀποστολικὴν Ορθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Γεωργίας ἐπὶ τῇ ἐκδημίᾳ πρὸς Κύριον τοῦ μακαριστοῦ Ποιμενάρχου Αὐτῆς κυροῦ Ἡλίου τοῦ Β' ἀδελφῆ πίστεως, ἀρετῆς, λογιστικῆς καὶ ἀειπνοῦς ἐν Χριστῷ μαρτυρίας.

Ἡ Ἐκκλησία, πενθοῦσα μὲν ἀνθρώπινως, χαίρουσα δὲ πνευματικῶς, ἐν τῇ ἐλπίδι τῆς Ἀναστάσεως, καθὼς ὁ Ἀποστόλος διαβεβαίωσεν «εἴτε γὰρ ζῶμεν, εἴτε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν» (Ρωμ. 14,8), καὶ ὅτι «οὐ θέλωμεν ἡμῖς ἄρνησθαι... ἵνα μὴ λιπήσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα» (Α' Θεσσ. 4,13).

Ὁ μετῴσις πρὸς Κύριον ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ Ἡμεῶν ὑπέβη πιστῶς οἰκονόμος τῶν μετῴσιων τοῦ Θεοῦ (σφ. Α' Κορ. 4,1) καὶ κατέστη σὺμβολον ἐνώπιον τοῦ Ἔθνους Αὐτοῦ, ἀκλόνητος καὶ ἠμπετισθὲν Αὐτῷ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας μετὰ σοφίας, προσηύχων καὶ πατρικῆς μερίμνης, γενόμενος τύπος ποιμένος κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου λέγοντος: «ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθει ὑπὲρ τῶν προβάτων» (Πα. 10,11).

Μετὰ καρτερίας ἐτελείεσκον ἐν γῆρι καλῶ, πραερίτης καὶ πλήρης ἡμερῶν» (Γεν. 25,8), ἐκλήθη δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, ἐνθα ἀναμνησάμενος αὐτῶν «ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδοκίμασε ὁ Κύριος οὐ μόνον αὐτῷ ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπητοῖς Αὐτοῦ» (Πα. Β' 4,8).

Ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ, Σὺν ἡ Αγία, ἡ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, συμπαροῦσται ἀδελφικῶς καὶ προσευχητικῶς πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἱερότητι καὶ ἴστων τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας, δοξάζον τοῦ Θεοῦ τῆς εὐσεβείας, «τοῦ δίδόντος ἀρίστην τὴν πόρρον καὶ τοὺς ἄγγυς» (Πα. 57,19 - Εφ. 2,17), ὅπως ἐνεργῆ ἰσὴς καὶ παραμυθῆ τῆς καρδίας πάντων.

Ἡμεῖς μὴ δυνάμενοι παραστῆναι προσωπικῶς, ἕνεκα τῆς ὑπερταμένης πολυμερῆς κωλύσεως εἰς τὴν παροχὴν ἡμεῶν, ἀποστελλόμεν ἐκπροσώπων τὸν Ἱερωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἀναθόνης κ. Νεοκλήτου, Πατριαρχικῶν Ἡμεῶν Ἐπίτροπον εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἐφ' οἷς, συλλυπητικῶς βαρῦς τῇ ἡμετέρᾳ Ἱερότητι, τοὺς τιμίους μέλησι τῆς Αγίας καὶ Ἱερῆς Συνόδου καὶ παντὶ τῷ εὐσεβῶς πληρωματι τῆς ἀνομιτῆς Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας, ἀπαράμειβα αὐτῶν ἐπὶ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόου Ἰσθρου φυλάματι ἁγίῳ καὶ διευτελομένῳ.

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ β' κατ' Μαρτίου Β'.

Ἀγαπητῶς ἐν Χριστῷ ἀδελφός,
+ Ο *Γεωργίου Πέτρου*
Πατριάρχης Ἱερουσαλὴμ

